

Nr 585.

Av herr **Hage m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 290, angående exploatering av Konradsbergs- och Mariebergssområdena å Kungsholmen i Stockholm m. m.*

I proposition nr 290 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen — i samband med frågan om exploatering av Mariebergs- och Konradsbergsområdena i Stockholm — förslag om ändrad sammansättning av djurgårdskommissionen.

Initiativet till denna omorganisation av djurgårdskommissionen togs av 1935 års riksdagsrevisorer. Dessa uttalade bland annat: »Med hänsyn till de stora intressen, som sålunda i olika hänseenden äro knutna vid den av djurgårdskommissionen bedrivna verksamheten, vilja revisorerna framhålla angelägenheten av att riksdagen erhåller vidgad möjlighet att redan på ett tidigt stadium öva inflytande på kommissionens förhandlingar med Stockholms stad och riktlinjerna för kommissionens verksamhet i övrigt.»

I anslutning härtill anförde 1936 års riksdag i sin skrivelse till Kungl. Maj:t nr 339, att det förefölle riksdagen befogat, att det togs under övervägande huruvida och i vad mån förändringar i kommissionens sammansättning och dess organisation vore av behovet påkallade.

I proposition nr 290 har nu föreslagits vissa förändringar i djurgårdskommissionens sammansättning. Därvid har som utgångspunkt tagits, icke vad 1935 års riksdagsrevisorer anförde i saken, utan vissa uttalanden i den motion till 1930 års riksdag, som föranledde till, att för närvarande en ledamot av kommissionen utses av riksgäldsfullmäktige. I anledning därav föreslås i proposition nr 290, att riksdagens intressen i fråga om sammansättningen av djurgårdskommissionen skulle tillgodoses på det sättet, att Kungl. Maj:t utser samtliga ledamöter i djurgårdskommissionen, men att därvid tillses, att av ledamöterna minst två äro riksdagsmän.

En sådan lösning av denna organisationsfråga synes icke överensstämma med innebörden i riksdagsrevisorernas ovan angivna uttalande i frågan. Vad revisorerna åsyftade var, att riksdagen skulle medverka vid utseendet av ledamöter i kommissionen. Detta önskemål tillgodoses knappast genom att Kungl. Maj:t utser ett par riksdagsmän till ledamöter i kommissionen.

Skulle det t. ex. anses som likvärdigt, å ena sidan att åt Kungl. Maj:t uppdroges att utse riksdagsrevisorer samt fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret med föreskrift att de utsedda skola vara riksdagsmän, och å andra sidan att riksdagen själv utser dessa riksdagens förtroendemän? Det är väl ändå så, att egenskapen av riksdagens representant uppkommer just genom att riksdagen — direkt, eller indirekt genom egna delegater — utser förtroendemännen i fråga.

Det synes, som om kravet på att riksdagen skall erhålla vidgade möjligheter att öva inflytande på djurgårdskommissionens sammansättning icke kan tillgodoses på det sätt, som i proposition nr 290 föreslås, utan att en annan utväg borde sökas.

Det torde då ligga närmast till hands att, i anslutning till vad nu gäller, låta riksdagens medverkan ske därigenom, att ett antal ledamöter i kommissionen utses av de av riksdagen valda riksgäldsfullmäktige.

Det förefaller vidare, som om angeläget vore, att härvid landsorten garanterades representation i djurgårdskommissionen. Detta önskemål synes kunna vinnas genom att riksdagen uttalar sig för att de av riksgäldsfullmäktige utsedda ledamöterna böra vara bosatta utom Stockholm.

Det synes även lämpligt erinra om, att riksgäldsfullmäktige vid sitt val icke böra se sig tvungna att till riksdagens representanter i djurgårdskommissionen utse endast sådan riksdagsman, som tillika är riksgäldsfullmäktig, utan valet bör ske med utgående från, att till ledamöter i kommissionen skola utses de, vilka kunna anses bäst representera riksdagens rätt och intressen härvidlag, alldeles oavsett huruvida vederbörande är riksgäldsfullmäktig eller ej.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta att för djurgårdskommissionens sammansättning skola gälla de i jämförelse med Kungl. Maj:ts föreliggande förslag jämkade grunder, som här ovan angivits.

Stockholm den 28 april 1937.

Ernst Hage.

C. G. Närlinge.

Carl Lovén.